ENMIG DE LA VALL DE L'ELBA S'ALÇA LA BELLA DRESDEN, UNA DAMA ELEGANT I BARROCA QUE S'EMMIRALLA A LA VORA DEL RIU.

DRESDEN, LA DAMA RETORNA

Text: Glòria Barrobés Fotografies: Glòria Barrobés i David Bigorra

"*El món necessita una bomba d'estròg*ens" s'anuncia l'exposició temporal sobre la dona i la guerra del **Museu Militar de Dresden**. Molt adequat, doncs són els homes que declaren les guerres i les dones qui les pateixen, guerres brutes on la bellesa no hi té cabuda. La nostra dama barroca ho sap prou bé. **El 13 de febrer de 1945** els bombarders aliats van llançar milers de bombes incendiàries sobre el cor de la ciutat, que va cremar durant 4 dies. **No en va quedar pràcticament res**. Serien les dones, un cop acabada la guerra, les que apilarien la runa per aprofitar-la o llençar-la –amuntegada en turons avui coberts de gespa. Iniciant així el llarg i costós camí per ressuscitar la *Florència de l'Elba.*

Aquesta ciutat que avui té 550.000 habitants ha estat poblada des del neolític, tot i que no es va començar a conèixer fins que va esdevenir capital del marcgraviat de Meissen, al s.XIII, i posteriorment seu de l'electorat de Saxònia, el s. XV. Ara bé, **el seu període d'esplendor va arribar amb August II el Fort**, coronat rei de Polònia el 1697, sota la batuta del qual va esdevenir una ciutat puntera de l'art i la tecnologia a Europa. Aquest rei –el llegat del qual és omnipresent a la capital saxona- i el seu fill van alçar els **emblemàtics edificis barrocs** que avui tornen a embellir la ciutat gràcies a una curosa i lenta reconstrucció –que encara no ha acabat tot i trobar-se ja en l'embranzida final. La dama retorna, malgrat tot.

El Dresdner Zwinger és un jardí públic envoltat de pavellons barrocs

Innere Altstadt (el centre històric)

Un dels centres neuràlgics del conjunt històric de Dresden és la **Theaterplatz,** un espai ampli presidit per **l'estàtua eqüestre del Rei Johann,** el monarca culte i autodidacta que va traduir la Divina Comèdia i altres obres a l'alemany. Al seu voltant s'alcen alguns dels monuments més emblemàtics de la ciutat.

De tots ells, potser el que més ens va impressionar és el **Dresdner Zwinger,** un gran jardí envoltat de pavellons, fonts i galeries porxades que August es va fer construir originalment com a hivernacle per als seus tarongers a principis del s. XVIII. Està decorat amb **700 figures de faunes, àngels i deesses** representant les forces de la natura –Hèrcules sostenint la bola del món corona un dels pavellons com a al·legoria del mateix August, considerat l'Hèrcules de Saxònia.

Sobre la balconada principal, la **Kronentor** deu el seu nom a la gran corona amb tints daurats que representa la corona de Polònia. August, sabent que no seria mai emperador germànic, va comprar el tron polonès– per al qual es va convertir al catolicisme, abandonant el luteranisme (suposo que Varsòvia també val una missa). Va ser el Zwinger l'escenari triat el 1719 per celebrar amb tota la pompa el casament del seu fill August III amb la filla de l'emperador –seria la festa més gran del segle a Europa.

Val la pena dedicar-hi com a mínim una hora per admirar les figures, els racons –com el bany de les nimfes- i l'arquitectura dels pavellons. Dues vegades ha estat destruït – durant una revolta el 1849 i sota els bombardeigs de 1945- i fins el 1963 no es va acabar de restaurar totalment.

En un dels cantons, Gottfried Semper hi va construir al s. XIX el museu que acull la **Gëmaldegalerie Alter Meister (la galeria dels Vells Mestres).** Rubens, Rembrandt, Van Eyck, Rafael, Dürer, Canaletto, Vermeer... La galeria Semper reuneix la crème de la crème de l'art europeu entre el Renaixement i el Rococó, unes 750 pintures i una col·lecció d'escultures que faran les delícies de qualsevol amant de l'art.

També a la Theaterplatz trobem la **Semperoper,** el primer edifici de Gottfried Semper inaugurat el 1841 amb la Cantata Jubel de Carl Maria von Weber. Dresden sempre ha destacat com una ciutat amant de l'art i la música i a finals del XIX era, a més, una ciutat rica. L'edifici original va patir ja un incendi el 1869, i el segon va ser engolit pel bombardeig aliat.

La música hi torna a sonar – potser a la tercera anirà la vençuda- des de 1985 al ritme d'una de les orquestres més antigues del món, la **Sächsische Staatskapelle Dresden.** En aquest teatre hi han estrenat obres compositors il·lustres com Wagner o Schumann, a més de l'esmentat von Weber. Tots tres van viure a Dresden en algun moment de la seva vida.

L'interior està **ricament decorat** i recreat amb molt cura per artesans i artistes locals seguint els plànols originals del s XIX.

August II el Fort trepitjant amb el seu cavall la rosa blanca que representa el luteranisme és un dels protagonistes del Fürstenzug, el mosaic que miraculosament va sobreviure al bombardeig de 1945.

Inferior esquerra: Petites plaques commemoratives recorden els jueus morts durant l'Holocaust.

La **Hofkirche** és la seu de la diòcesis catòlica de Dresden-Meissen, una gran església barroca de quasi 5000m2 i 32 metres d'alçada que acull la sepultura de diversos membres de la casa reial saxona. És curiós el passadís interior per a processons –estava prohibit fer-les a l'aire lliure. A la porta, per Schlossplatz, a la vora del riu, una N marca el lloc des d'on Napoleó va partir amb les seves tropes cap a la batalla de Dresden l'agost de 1813 – la darrera que va guanyar. La reconstrucció de l'església es va completar el 1965.

Un dels pocs elements que va sobreviure al bombardeig del 45 és el **Fürstenzug,** un immens mosaic de 102 metres de longitud, fet amb 24.000 rajoles de porcellana de Meissen que ocupa tota una paret del Palau Reial i representa una desfilada de 35 nobles, marcgravis, electors i prínceps de la casa de Wettin, Saxònia, acompanyats per un seguici. Un d'ells, com no podia ser d'altra manera, és August II el Fort, damunt el seu cavall trepitjant la rosa que representa el luteranisme. Si ens fixem bé, la seva mirada ens resseguirà mentre caminem. L'original era pintat però no resistia la humitat del riu i es va substituir per la versió actual de porcellana a principis del S.XX.

El **Residenzschloss**, el Palau Reial, és un dels edificis més antics de Dresden. Construït originalment el 1200 barreja diversos estils

arquitectònics. Durant 400 anys va ser la residència dels electors, primer, i dels reis de Saxònia posteriorment. Avui acull l'Staatliche Kunstsammlungen Dresden, un complex de museus que inclou l'anomenada **Grünes Gewölde** (Volta Verda), que guarda els tresors dels sobirans - la major col·lecció de joies d'Europa; la **Sala Otomana,** amb una autèntica haima brodada entre les peces estrella; l'**Armeria,** amb una de les

Superior: Brühlsche Terrasse. Inferior: Edifici de la Cancelleria de l'Estat Lliure de Saxònia

millors col·leccions d'armes i armadures del món - 10.000 peces, com espases, escuts, dagues, sabres, pistoles, rifles i altres ginys de guerra antics. En altres sales podem admirar una col·lecció de vestuari, pintures, figures... S'hi accedeix pel pati central, cobert amb una gran cúpula de vidre des de 2009 i us tindrà entretinguts unes quantes hores ben bones. Per sort, tots els objectes de valor ja s'havien traslladat fora de Dresden abans de l'ofensiva aliada, perquè tan sols en va sobreviure la Volta Verda i els soterranis. Se'n va començar la reconstrucció als anys 60.

A la vora de l'Elba trobem la **Brühlsche Terrasse**, que engloba un conjunt d'elements arquitectònics, com **l'Albertinum** (que acull la Galeria dels Mestres Moderns), l'Acadèmia de Belles Arts de Dresden o el monument a Johann Friedrich Böttger – l'alquimista que va trobar la fórmula de la porcellana blanca europea. La terrassa és coneguda com "el balcó d'Europa" i per apreciar-la en tot el seu esplendor cal creuar el riu (o fer-ho des d'un vaixell). A la riba oposada s'alça la seu della Cancelleria de l'Estat Lliure de Saxònia.

Neumarkt

Neumarkt va ser una de les primeres zones habitades de Dresde, centrada al voltant de l'antiga **Frauenkirche,** tot i quedar fora de la muralla. August el Fort va fer construir una nova església d'estil barroc i part del barri es va reconstruir en estil barroc tardà i rococó després de la Guerra dels Set Anys. Com ja podeu imaginar, tampoc va sobreviure al bombardeig del 45.

Acabada la Guerra, Dresden va passar a formar part de l'RDA i parts del casc antic es van reconstruir a l'estil socialista. Després de la reunificació es va decidir **reedificar la zona recreant-ne l'aspecte original,** una obra que encara s'està duent a terme per zones i no es manté exempta de polèmica entre els defensors i detractors de la recreació. El punt de partida del projecte va ser la Frauenkirche, que tot i estar considerada **una obra mestra de l'arquitectura europea**, s'havia mantingut en runes com a homenatge a les víctimes del bombardeig. No va ser fins als anys 90 que, gràcies a una iniciativa ciutadana, es van començar a recaptar fons per a la reconstrucció, culminada el 2005. A la tarda Neumarkt és una plaça amb molta vida, terrasses, músics de carrer i gent asseguda sota **el monument a Martí Luter,** sostenint la Bíblia que ell va traduir a l'alemany.

L'Acolorida República de Neustadt

La contrapartida a la majestuositat serena de la ciutat vella, Altstad, és la ciutat nova, Neustadt, **amb una vibrant escena de bars**, restaurants, cafeteries i altres locals d'oci – uns 250. Aquest districte, a tocar d'Albertsplatz, es va alçar fora muralles a mitjan segle XVIII i va prosperar durant el s. XIX, època en què es van construir molts dels seus edificis. Va tenir la sort de no sortir gaire malparat dels bombardeigs i avui és un dels nuclis urbans més importants del país que encara **conserva l'arquitectura de l'època del kàiser Guillem**. Això sí, combinada amb graffitis i locals alternatius. És el **barri obert i cosmopolita** de Dresden, el districte més jove, on viuen els artistes, els estudiants i les parelles joves - la mitjana d'edat dels residents es de 35 anys.

El juny de 1990 s'hi va proclamar, amb una gran festa, la **Bunte Republik Neustadt (BRN),** una micronació que va durar tres anys. L'esperit reivindicatiu d'aquella efímera república ha perdurat i cada any, a la segons quinzena de juny, se segueix commemorant amb un dels **festivals urbans** més massius d'Alemanya, amb festes i activitats al carrer.

Un dels punts més atractius del barri és el **Kunsthofpassage**, un seguit de patis connectats per carrers interiors amb façanes decorades de manera molt artística. Destaca la façana dels embuts, amb un seguit de canonades que, quan plou, es converteixen en un instrument musical. Al passatge hi trobem nombroses botigues, galeries d'art, llibreries i cafeteries.

El Museu d'Història Militar

Una gran fletxa de vidre i acer sobresurt de la façana noucentista del **Militärhistorisches Museum**, apuntant cap al casc antic de Dresden. Ens marca la direcció que duien dels avions de la RAF el 12 de febrer de 1945, data marcada a sang i foc, literalment, en la història de ciutat. A Dresden, la guerra és una ombra omnipresent, impossible d'ignorar. Aquest museu fa un repàs de la història militar alemanya des de l'Edat Mitjana fins als nostres dies. Dividit en pisos i espais temàtics sobre diferents èpoques i aspectes de la guerra (música, política, roba, animals, vehicles), ens quedem amb la simulació d'una bomba de fòsfor que deixa estampada la nostra ombra a la paret. Hi ha una ala dedicada a exposicions temporals, i quan hi vam ser nosaltres el tema era el paper de la dona a la guerra.
Al pati exterior tenim una **exposició de tancs i vehicles militars diveros,** com un T-72 soviètic de la Guerra d'Afganistan. El Museu Militar és l'únic lloc on podrem veure objectes nazis, totalment prohibits a Alemanya.

El Palau de Pillnitz i les ribes de l'Elba

A 15km del centre, a la vora de l'Elba, trobem el palau de Pillnitz, que va ser la residència d'estiu de la família reial saxona, seu de festes i celebracions. Dels tres palaus barrocs envoltats de jardins en diuen el Versalles de Saxònia, per l'esplendor, les fonts, les estàtues i els impressionants arbres centenaris. Al s. XIX es van afegir el pavelló xinès i el gran hivernacle del jardí anglès.

Potser la imatge més emblemàtica és la gran escalinata que baixa fins l'aigua des d'un dels palaus a la vora de l'Elba.

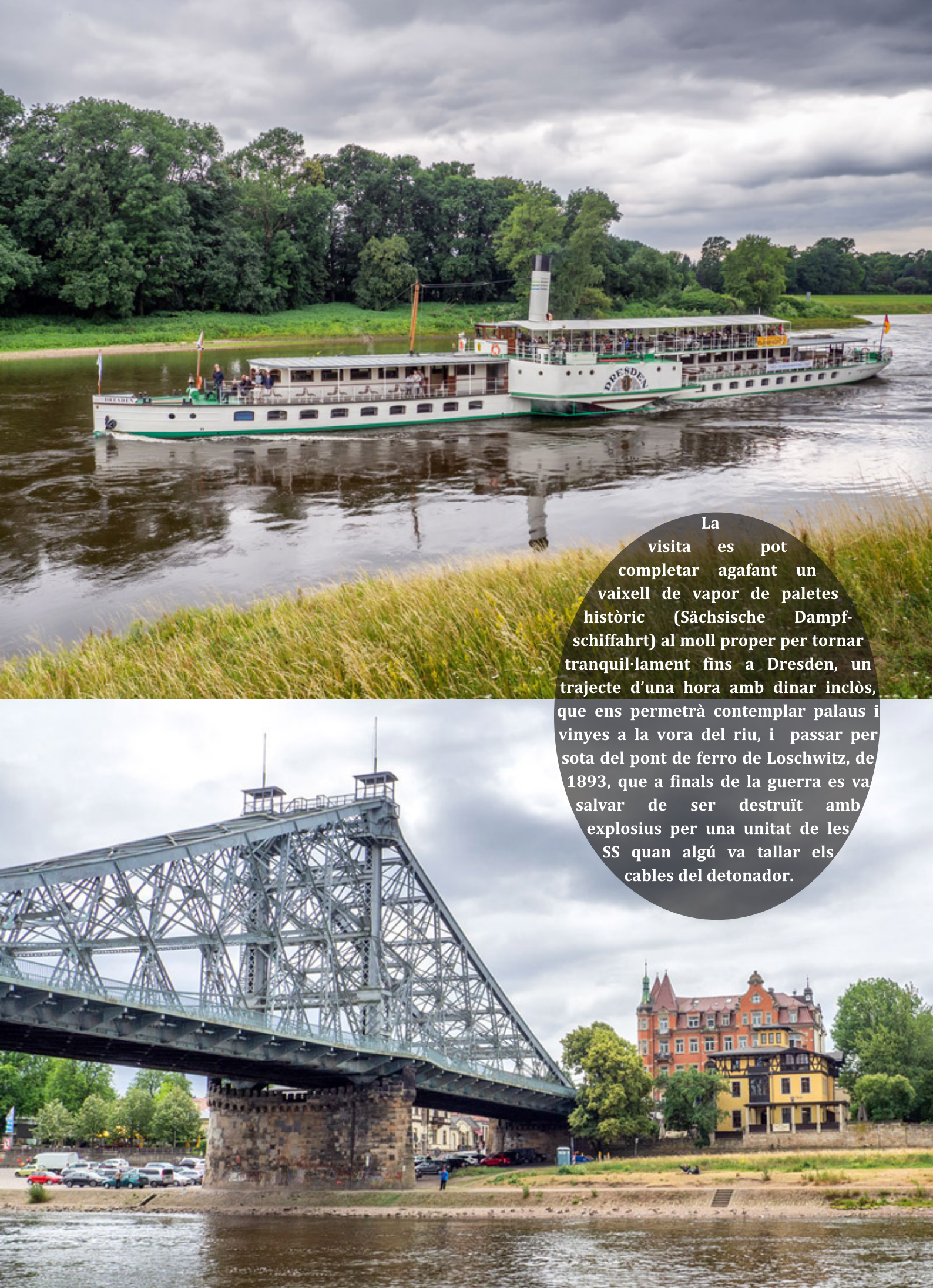

La visita es pot completar agafant un vaixell de vapor de paletes històric (Sächsische Dampf-schiffahrt) al moll proper per tornar tranquil·lament fins a Dresden, un trajecte d'una hora amb dinar inclòs, que ens permetrà contemplar palaus i vinyes a la vora del riu, i passar per sota del pont de ferro de Loschwitz, de 1893, que a finals de la guerra es va salvar de ser destruït amb explosius per una unitat de les SS quan algú va tallar els cables del detonador.

LA REGIÓ DE L'ELBLAND, AL COR DE SAXÒNIA RESSEGUEIX EL RIU DES DE TORGAU, CIUTAT NATAL DE MARTÍ LUTER, FINS A PIRNA, LA PORTA DE LA SUÏSSA SAXONA. ÉS EL BRESSOL DE LA PORCELLANA EUROPEA, TERRA DE PALAUS, TRENS DE VIA ESTRETA I VAIXELLS DE VAPOR, AMB UN RICA HISTÒRIA I UN CLIMA SUAU QUE HA AFAVORIT LA VITICULTURA DURANT MÉS DE 850 ANYS.

Castell d'Albrechtsburg

Superior: Casc antic de Meissen. Inferior: Catedral de Meissen.

Meissen, Albrechtsburg i Moritzburg

Es pot completar la visita a Dresden amb la regió que l'envolta, començant per la vila de Meissen, el bressol de la **porcellana europea.** No podem parlar de **Meissen** sense tornar a esmentar Johann Friedrich Böttger, un alquimista i químic alemany que havia promès a August que li faria or – bàsicament perquè el tenia empresonat. Evidentment no ho va aconseguir; el que sí va trobar va ser una cosa gairebé igual de valuosa: la fórmula de la porcellana blanca, que llavors tan sols es podia importar de la Xina. La primera porcellana europea de pasta dura - una barreja de quars, feldespat i caolí-, es va crear el 1708 i dos anys més tard s'establia la primera fàbrica al castell d'Albrechtsburg, a Meissen. El 1720, amb la primera pintura d'esmalt termoestable, s'aconseguia pintar les peces, fins llavors exclusivament i únicament blanques.

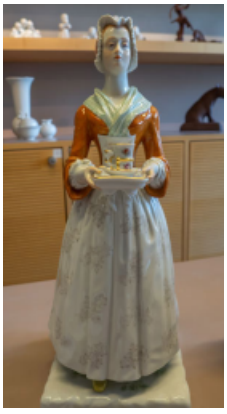

Tres anys més tard apareixia el primer logo empresarial de la història: les dues espases creuades, símbol de la marca Meissen.
Com podeu imaginar, la fàbrica actual ja no és al castell, sinó en un gran edifici de fa 101 anys que engloba els tallers, el museu i la cafeteria on podem degustar el pastís Meissen i un té, cafè o xocolata en una bonica tassa de porcellana.

El **procés de fabricació continua essent artesanal,** amb 3 setmanes de cocció per a les peces més grans, que es modelen i pinten a mà – 200 pintors especialitzats amb 10.000 colors propis produïts als laboratoris de la fàbrica. Un procés meticulós que requereix infinita paciència, traça i delicadesa, que podrem admirar durant la visita, que es completa al **museu,** amb una col·lecció increïble de figures d'animals i altres objectes. Una de les senyals d'identitat de Meissen és la garantia de poder reproduir qualsevol peça fabricada en qualsevol època des de fa 300 anys a petició del client - guarden els 200.000 motllos originals des dels inicis de l'activitat.

El **castell d'Albrechtsburg,** que s'alça majestuós damunt un turó sobre el bonic casc antic medieval de Meissen, és el més antic d'Alemanya. Quan es va construir a finals del s. XV, concebut com a residència i no com a fortalesa per ordre d'Ernest de Saxònia, la seva arquitectura era totalment innovadora, una arquitectura que **manté l'estil gòtic pur** sense afegits posteriors. La decoració interior, en canvi, és del s. XIX – bona part dels mobles són regals fets als reis Albert i Carola en motiu de les seves noces d'argent el 1878. La visita ens permet conèixer les sales i salons amb sostres i columnes ricament decorades, amb figures, pintures, tapissos i murals representant esdeveniments històrics...

Al costat del castell es troba **la catedra**l construïda entre 1260 i 1410, tot i que els dos altíssims campanars no es van completar fins el 1909. A l'interior hi podem trobar escultures gòtiques i quadres de Lucas Cranach el Vell. Va ser la seu de la diòcesis de Meissen fins la seva dissolució el 1581 seguint la Reforma protestant.

A 16km de Dresden es troba la vil·la de Moritzburg, coneguda pel seu palau barroc ubicat en una illa artificial al mig d'un gran estany. Maurici de Saxònia se l'havia construït originalment com un pavelló de cacera al s. XVI i August el Fort se'l va fer renovar al s. XVIII, afegint-hi els jardins, els estanys (que posteriorment s'unirien per formar el llac únic actual) i una reserva amb animals, entre altres elements. El darrer resident de la casa Wettin va ser Ernest de Saxònia, fins que el 1945 l'administració soviètica el va desnonar.

Ara fa 125 anys que naixia la varietat de raïm **Goldriesling**, una variant que avui tan sols es manté a Saxònia, a la regió vinatera més petita d'Alemanya.

De les nombroses vinyes i cellers que trobem a Dresden Elbland nosaltres en vam visitar dos. Primer, la senyorial finca d'**Schloss Wackerbarth**, al poble de **Radebeul** (a 11km de Dresden), que al s. XVIII pertanyia al comte de Wackerbarth. Era un dels palauets on August el Fort celebrava les seves festes - aquest monarca va decretar que tots els senyors de la zona es construïssin residències per posar-les a la seva disposició. Després de passar per diverses mans al llarg de la història, incloent les tropes soviètiques després de la captura de Dresden, avui, la finca pertany al govern saxó i és el primer **centre d'atraccions vinícoles** d'Europa, amb el castell, els jardins, 104HA de vinyes, un restaurant, la vinoteca i els cellers on es produeixen vins de les variants Riesling, Müller-Thurgau, Grauburgunder, Kerner, Bacchus, Weissburgunder i Goldriesling. I caves – produeix un dels vins espumosos més antics d'Europa. A més de visites guiades i tasts, el Castell Wackerbarth continua sent un lloc de festes i celebracions, com en temps d'August el Fort.

www.schloss-wackerbarth.de/en/

Molt més petit i familiar, és el celler de **Karl Friedrich Aust**, també a Radebeul, una finca que no ha canviat en 200 anys. Karl va aprendre l'ofici del seu pare i recorda vívidament la sensació d'anar a tastar els grams de raïm quan era un nen. Avui cultiva 6HA de vinyes. Aquí també van patir la fil·loxera el 1886 i van haver d'arrancar els ceps, que ara són dels anys 30. Entrant a la casa es pot accedir al petit restaurant, a la sala per celebracions i al tranquil jardí amb arbres i les casetes d'eines que limita amb la vinya, que s'enfila turó amunt i des del qual veiem la ciutat de Dresden a tocar.

De fet, A Radebeul s'hi pot arribar en tramvia.

INFORMACIÓ PRÀCTICA

OFICINA DE TURISME DE DRESDEN
http://www.dresden.de/es

COM ARRIBAR

La companyia **Germania,** una línia aèria amb més de 30 anys d'història, ofereix vols directes entre El Prat i Dresden (2.30h) de maig a octubre amb tres freqüències setmanals a bon preu amb una tarifa que **inclou fins a 20k d'equipatge,** a més d'**oferir revistes, snacks i begudes de manera gratuïta durant el vol** – un detall que amb la proliferació de les Low Cost s'ha anat perdent i que s'agraeix. Es pot reservar el seient de primera fila, amb espai extra de cames per 30€ més.
A més, vola des de la T2B, a la qual s'hi pot arribar directament amb **el tren.** Una opció molt recomanable. www.flygermania.com

La línia **S2 del tren** (S-Bahn) connecta l'aeroport de Dresden amb la ciutat, parant a diverses estacions, entre elles Neustatd i Hauptbahnhof.

Esquerra: Hotel Vienna House QF. Dreta: Schloss Eckberg

ON DORMIR

Nosaltres ens vam allotjar al **Vienna House QF,** un elegant hotel boutique a la plaça de Neumarkt, obert al 2006 amb la reconstrucció del barri, conservant una **façana barroca** però amb un interior pràctic i elegant del dissenyador italià Lorenzo Bellini. Té 95 habitacions espaioses – la més petita és de 26m2, amb escriptori i un ampli bany amb dutxa, banyera i vestidor. Si indiques que no cal que et facin l'habitació et deixen un regalet, que pot ser una copa al Dachbar, al 6é pis. Bon bufet d'esmorzar.
Neumarkt 1. Tel.: +49 3515633090.
www.viennahouse.com/en.html

ON MENJAR

DRESDEN

Sophienkeller. Aquest curiós restaurant en ple casc antic està ambientat en l'època d'August el Fort, amb cambrers vestits d'època i actors representant personatges (en alemany, això sí). Taschenberg 3. Tel: +49 351497260.
https://sophienkeller-dresden.de/

Das Felix. Un local modern per fer un brunch o un cafè ubicat a l'últim pis de l'edifici Lebendige Haus davant del Zwinger, amb bones vistes. Kleine Brüdergasse 1-5, Tel. 0351 32033960.
https://dein-felix.de

Schloss Eckberg. Aquest bonic castell del s.XIX convertit en hotel està ubicat al barri de 'Weißer Hirsch', una zona molt verda elevada sobre l'Elba. S'hi pot arribar amb el tramvia 11 des d'Albertsplatz. Si fa bon temps aconsellem menjar als jardins del castell, amb vistes sobre el riu. Bautzner Straße 134, Tel: +49 3518099 - 0
www.schloss-eckberg.de/en

Max Neustadt. Situat al barri amb més ambient de la ciutat. Louisenstraße 65. Tel.: +49 3515635996.
ww.max-dresden.de/max-neustadt

Elements. Pots triar entre el Deli, que ofereix entre la seva selecció una assortiment de "caixes" que inclouen una amanida, un plat i unes postres - ideal per un dinar ràpid a la seva agradable terrassa, o el restaurant. Königsbrücker Strasse 96 - Haus 25 – 26, Tel.: +49 3512721696.
www.restaurant-elements.de/en/

MEISSEN

Cafè MEISSEN©. A la cafeteria de la fàbrica de porcellana podeu tastar el pastís Meissen acompanyat d'un cafè, té o xocolata servit en tassa de porcellana. Talstrasse 9. Tel.: +49 3521 468-730.
www.meissen.com

Domkeller. Tot i la ubicació a la Plaça del castell d'Albrechtsburg, les millors taules són a la terrassa panoràmica amb vistes a les teulades de Meissen. Aquí podeu tastar una **Meissener Schwerter,** la cervesa més antiga de Saxònia acompanyant algun plat tradicional.

VISITES I ACTIVITATS

DRESDEN

Gëmaldegalerie Alter Meister. Theaterplatz 1. DM a DV de 10 a 18. 12€.
https://gemaeldegalerie.skd.museum/en/visit/

Residenzschloss. Staatliche Kunstsammlungen Dresden. Taschenberg 2 DM a DV de 10 a 18, 21€ si incloem la Volta Verda.
www.skd.museum/en

Semperoper. Ofereix diverses opcions de visita guiada, incloent la nocturna. També podeu anar a veure una òpera.
www.semperoper-erleben.de/book-tour.html

Militärhistorisches Museum. Olbrichtplatz 2. DL de 10 a 21. DM a DG de 10 a 18.00. DX tancat, 5€.
www.mhmbw.de/starteng

Sächsische Dampfschiffahrt. Aquests vaixells de vapor històric fan diverses sortides al dia, el trajecte dura una hora des de Pillnitz al moll de la Brühlsche Terrasse. Es pot dinar a bord.
www.saechsische-dampfschiffahrt.de

MEISSEN

Meissen Porzellan-Stiftung. Talstraße 9, Meißen. Tel.: +49 35214760328. DL a DG 9-18 (1 maig a 31 octubre), de 9 a 17.00 (1 novembre a 30 abril), de 10 a 16.00 (per Cap d'any i Any Nou). Tanca el 24,25 i 26 de desembre.
www.porzellan-stiftung.de
Per reserves: **museum@meissen.com**

Castell d'Albrechtsburg. Domplatz 1, Meissen. De març a novembre, DL a DG de 10 a 18. De novembre a febrer, Dl a DG de 10 a 16. Tancat el 24 i 25 de desembre i del 7 al 19 de gener. 8€.
www.albrechtsburg-meissen.de/en/home/

Moritzburg. Dl a Dv de 10 a 18 (entre març i novembre. Consultar web per altres dates). 8€ entrada normal, hi ha opcions combinades o amb visita guiada.
www.schloss-moritzburg.de/en/guest-service/opening-hours/

CELLERS

Schloss Wackerbarth. Wackerbarthstraße 1, Radebeul. Restaurant, visites i tasts de vi entre altres coses. Obert tot l'any.
www.schloss-wackerbarth.de/en/

Friedrich Aust. Weingstraße 10, Radebeul. Tel.: +49 0351/8338750.
www.weingut-aust.de/

Lili Elbe

Com a curiositat, si passeu pel cementiri de Trinitatisfriedhof, podeu buscar la tomba de Lili Elbe, la primera dona transgènere que es va sotmetre a l'operació de canvi de sexe, justament a la ciutat de Dresden. Un personatge que es va donar a conèixer gràcies a la pel·lícula ***La Noia Danesa***, en la qual era interpretada per Eddie Redmayne. Va ser justament la productora del film que va finançar la renovació de la làpida.

Si sou de dolços no deixeu passar l'oportunitat de tastar l'**Eierschecke,** el pastís tradicional de Saxònia i Turíngia, farcit de crema de formatge i vainilla.